

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας φε τὸ κατ'ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χάραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως φε ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΕΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ:

Ἐξωτερικοῦ:

Ετησία... δρ. 8,—

Ἐτησία φρ. χρ. 10,—

Ἑξάμηνος... > 4,50

Ἑξάμηνος > 5,50

Τρίμηνος... > 2,50

Τρίμηνος > 3,—

Δι' συνδρομαὶ ἀρχονται τὴν 1ην ἰσάσιον μηνός

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ λεπ. 20. Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 0,20

Φύλλα προηγούμενων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῶνται ἕκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐυριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 17ος

Ἐν Ἀθήναις, 17 Ἰουλίου 1910

Ἔτος 32ον.—Ἀριθ. 33

ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΤΑ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ

Κυττάξατε τὴν ὥραιαν αὐτὴν εἰκόνα. Τί νὰ εἶνε τὸ ἱπτάμενον ἐκεῖνο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον παρακολουθοῦν μὲ τόσον ἐνδιαφέρον παῖδιά καὶ μεγάλοι; Εἶνε προφανῶς αεροπλάνον, ἀλλὰ... χωρὶς ἀεροναύτην. Τὸ διευθύνουν ἀπλῶς ὁ ἄνεμος καὶ ὁ μηχανισμός του. Δὲν ἔχει οὔτε γέφυραν, οὔτε βαγονάκι κρεμασμένον, οὔτε ἐπιβάτας... Εἶνε αεροπλάνον—παιγνίδι, αεροπλάνον διὰ παῖδιά!..

Συγχρόνως, βλέπετε, μὲ τὰ ληθινὰ αεροπλάνα τῶν μεγάλων, προσδεύουν, πολλαπλασιάζονται, τελειοποιοῦνται, θριαμβεύουν καὶ τὰ αεροπλάνα τῶν μικρῶν. Εἰς τὴν Γαλλίαν εἶνε πλέον τὸ παιγνίδι τῆς μόδας, καὶ εἰς πολλὰς λουτροπόλεις, εἰς πολλὰ ἀριστοκρατικὰ κέντρα, γίνονται ὁλονὲν ἐορταὶ μὲ διαγωνισμοὺς παιδικῶν αεροπλάνων, οἱ ὁποῖοι κινοῦν πολὺ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων.

Τὰ παιδικὰ αεροπλάνα κατασκευάζονται, ἐννοεῖται, κατὰ μίμῃσιν τῶν ἀληθινῶν. Ὑπάρχουν τύποι δι' ἀγόρια, τύποι διὰ κορίτσια, καὶ ἄλλοι τύποι μικτοί. Κομφότατοι ὅλοι, τελειότατοι, δίδοντες θαυμάσια ἀποτελέσματα καὶ... ρεκόρ ἀνάλογα μὲ τὰ ρεκόρ τῶν σφημισμένων αεροπόρων.

Εἰς τοὺς ἀγῶνας, οἱ ὁποῖοι ἔγειναν τὸν παρελθόντα μῆνα εἰς τὸ Παρίσι, ἐνίκησε τὸ παιδικὸν μονοπλάνον Ἀντουανέττα, ἀνῆκον εἰς κορίτσι. Ἡ διπλὴ εἰκὼν μας παριστᾷ ἀφ' ἐνὸς τὴν μεγαλοπρεπὴ του πτήσιν, ἀφ' ἑτέρου ἀπὸ τὴν ἐπιτηδεῖαν τοῦ ιδιοκτῆτριαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἀφίνεταί ἐν μονοπλάνον.

Δὲν ἀρκεῖ, βλέπετε, νὰ εἶνε

καλὸν τὸ μηχανήμα, —τὸ νικήσαν ἦτο κατὰ μίμῃσιν τοῦ μονοπλάνου Λατάμ, — ἀλλὰ πρέπει νὰ ξέρῃ κανεὶς καὶ νὰ τὸ μεταχειρίζεται. Ὁ τρόπος τῆς ἀρέσεως ἐξασφαλίζει κυρίως τὴν νίκην. Τὰ περισσότερα μονοπλάνα, ἀνῆκοντα εἰς ἀδέξια παῖδιά, δὲν ἤμπορσαν νὰ ὑψωθοῦν πολὺ, νὰ πετάξουν καλὰ, καὶ ἔπασαν εὐθὺς μετὰ τὰς πρώτας ἀποπειρας, πρὸς μεγάλην λύπην τῶν ιδιοκτητῶν—συναγωνιστῶν. Ἡ Ἀντουανέττα ὁμῶς ἐπετάχθη μὲ τόσῃ ἐπιτηδεύτῃ, ὥστε ἐξηκολούθησε νὰ νᾶβαῖν ἰσορροπῶς, ἐπειτα, ὑψηλὰ, ἐκεῖ ποῦ τὴν βλέπετε,

διέγραψεν ἐπιχαίριως μίαν μεγάλην καμπύλην καὶ δὲν κατέπεσε παρὰ ἀφ' οὗ κατέκτησεν οὕτω τὸ ρεκόρ καὶ τὴν νίκην.

Ἡ νεαρὰ ιδιοκτῆτρια ἀνεφημήθη ζωηρῶς καὶ ἐδέχθη τὰ συγχαρητήρια τοῦ κομποῦ κόσμου, ὁ ὁποῖος εἶχε παρακολουθήσει τοὺς ἀγῶνας. Καὶ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἦτο τόσον εὐτυχὴς, τόσον ὑπερήφανος, ὅσον καὶ ὁ Λατάμ ἢ ὁ Φερμάν, κατὰ τὴν στιγμὴν τῶν μεγάλων τῶν αεροπλοικῶν θριάμβων!

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι ἐντὸς ὀλίγου τὸ ὥραϊον παιγνίδι τῶν αεροπλάνων θὰ εἰσαχθῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα,

καὶ ὅτι καμμίαν ἡμέραν, εἰς τὸ Ζάππειον, ὅπου παίζουν συνήθως τὰ παῖδιά τῶν Ἀθηναίων, θὰ ἴδωμεν καμμίαν σκηνὴν,

ὡς αὐτὴν ποῦ παριστᾷναι ἡ σημερινὴ εἰκὼν.

Ο ΑΖΑΡΙΑΣ

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ κάμνων πάντοτε ὅ,τι τοῦ ἀρέσει, σπανίως κάμνει ὅ,τι πρέπει.

Ἡ λησιμυσίνη μεταβάλλεται εἰς μέγα προτέρημα, ὅταν ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀδικήματα ποῦ μᾶς γίνονται.

Πρὶν περιφρονῆσαι τὸν πλούσιον, μάθε νὰ περιφρονῇς τὸν πλούτον.

Μὴ περιφρονῆσαι ποτὲ τὸ ἔργον σου ὅσον ταπεινὸν καὶ ἄν εἶνε. Οἱ μεγάλοι ἐκ τοῦ μηδενὸς ἀνεδείχθησαν.

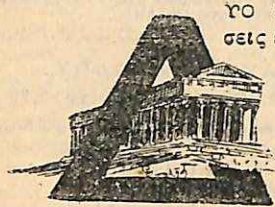
Ὅσα ξέρει ὁ νοικοκύρης, δὲν τὰ ξέρει ὁ κόσμος ὅλος.

Παιδικὰ μονοπλάνα

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΠΟ ΤΑΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΕΙΣ

Ἀγαπητοί μου,

το νέαι Ἐπιθεωρήσεις ἐδόθησαν ὡς τώρα καὶ αἱ δύο εἰς τὴν Νέαν Σκη- νὴν: «Ὁ κομῆ- τής τοῦ Χά- λευ» τοῦ κ. Τίμου Μω- ραΐτιν, καὶ τὰ «Παναθήναια τοῦ 1910» τῶν κ.κ. Ἀννίνου-Τσοκοπούλου. Ἀπὸ αὐτὰς θὰ σᾶς πῶ σήμερα μερικὰ νό- στιμα, ὅσα ἐνθυμούμαι καὶ ὅσα βέβαια εἰμὶ ποῦ νὰ σᾶς πῶ.

Εἰς τὸν «Κομῆτην τοῦ Χάλευ» σατυ- ρίζεται εὐμορφα ὁ νόμος τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Ἐνὰς δυστυχισμένος παντοπό- λης πηγαίνοντες μετὰ τὴν κλειδίαν τοῦ μαγαζιῶ τοῦ ἐτοῦ χέρι διὰ νὰ τὸ ἀνοι- γοκλείνῃ. Καὶ διαβάσει τὸ σχετικὸν ἀρ- θρον τοῦ νόμου:

«Τὰ παντοπωλεῖα, τὰ ὀπωροπωλεῖα, τὰ καπνοπωλεῖα καὶ ὅλα τὰ εἰς εἴα κα- ταστήματα, ἀνοίγουν τὰς 9 καὶ 5, κλεί- νουν τὰς 10 καὶ 5, ἀνοίγουν τὰς 11 παρὰ τέταρτον, κλείνουν τὴν 1 καὶ 10, ἀνοι- γουν τὴν 6 καὶ 20 καὶ... κλείνουν διὰ παντός.»

Ἐπειτα ἐρωτᾷ κάποιον νὰ τοῦ πῇ τὴν ὥραν. Ὁ ἐρωτηθεὶς βγάζει τὸ ρο- λόγι του, τὸ πλησιάζει εἰς τὸ αὐτί, καὶ ἀπαντᾷ:

— Δὲν ἐργάζεται! Εἶνε Κυριακή.

Ὁ ἴδιος ἐνθυμεῖται καὶ ἀρχίζει νὰ λέγῃ τὸ τροπάρι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ...»

— Κλείσ' το! τὸν διατάσσει ὁ ἀστυφύ- λαξ· δὲν ἐπιτρέπεται σήμερα νὰ νοιῖξῃς τί- ποτα. Εἶνε Κυριακή!

Ἐρωτῶν τὸν ἀπηλπισμένον παντο- πῶλιν:

— Καὶ πῶς λέγεται τὸ μαγαζί σου;

— «Τὸ ὠραῖον ἄνθος τῆς Ἀττικῆς».

— Νὰ τὸ ὀνομάσῃς, τὸν συμβουλεύουν, τὸ ὠραῖον στόμα τῆς γυναικός.

— Γιατί;

— Γιατὶ ἐστὶ δὲν θὰ κλείνῃ ποτέ!

Ὡραία σκηνὴ γίνεται καὶ μ' ἕνα δραμα- τικὸν συγγραφέα. Ἐχει ἕνα δράμα δεκά- πρακτον καὶ ζητεῖ ἄνθρωπον νὰ τοῦ τὸ διαβάσῃ. Ἐπιτέλους εὐρίσκει ἕνα ὑπομο- νητικὸν εἰς τὸν δρόμον καὶ ἀρχίζει... Μετὰ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ πρώτου μο- νολόγου στέκεται καὶ τὸν ἐρωτᾷ:

— Πῶς σᾶς φαίνεται;

Ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην περνᾷ ὁ γνωστὸς πωλητὴς τοῦ γιὰτσου, ὁ ὁποῖος ψαλμωδεῖ:

— Κρύο εἶνε! μποῦζι εἶνε!

— Ἰδοὺ ἡ κρίσις! προσθέτει ὁ ἀκροα- τής.

Καὶ εἰς τὰ «Παναθήναια» ἐπίσης γί- νεται λόγος περὶ τῆς Κυριακῆς ἀργίας. Ὁ χωροφύλαξ ἀναφέρει εἰς τὸν ἐνωμο- τάρχην ὅτι δύο μαγαζεῖα εὐρέθησαν τὸ πρῶτ' ἀνοικτά.

— Πρόστιμο! φωνάζει εὐθὺς ὁ ἐνω- μοτάρχης. Ἀλλ' ὁ χωροφύλαξ ἐξηγεῖ- ται: Τὰ μαγαζεῖα εὐρέθησαν ἀνοικτά, διότι τὰ ἀνοίξαν... λωποδύται.

— Διάβολε! κάμνει ὁ ἐνωμοτάρχης. Καὶ τώρα ποῖος θὰ πληρώσῃ τὸ πρόσ- τιμο διὰ τὴν παράβασιν τοῦ νόμου; Οἱ καταστηματαρχαὶ ἢ οἱ λωποδύται; Ζή- τημα;

Ἐκάμε μεγάλην ἐντύπωσιν καὶ μία παρωδία τοῦ ὕμνου εἰς τὸν Ἥλιον, ἀπὸ τὸν Σαντεκλέρ. Τὴν ἔχει συνθέσει ὁ ἐνω- μοτάρχης. Συμβουλεύει τὸν Ἥλιον νὰ μὴν ὑπάγῃ ποτέ εἰς τὴν Ἀλυσίδα διὰ νὰ μὴ τοῦ πάρουν... τὸν δίσκον του. Τοῦ λέγει ὅτι διαφεύγει τὴν «ἐκκαθάρισιν» μολοντόν ἔχει καὶ αὐτὸς... κηλίδας. Τὸν ἐκθιάζει ὡς στεγνωτὴν παντὸς νερούλου πράγματος ἐκτὸς... τῶν ρωμαϊκῶν μυα- λῶν. Καὶ εἰς τὸ τέλος τὸν ἐπικαλεῖται:

Ἥλι, Ἥλι... λαμὰρ σαβαχθανί!

Ἀλλὰ περισσότερο μοῦ ἤρσεν ἡ ἀστεία μετὰ φρασὶς τῶν ἱταλικῶν τραγουδιῶν τῆς Ταραντέλλας, τὴν ὅποιαν κάμνει ὁ αὐτὸς ἐνωμοτάρχης. Τὰ τρα- γουδεῖ ὁ ἀεροπόρος—ὁ ὁποῖος εἶχε πέσει ἀπὸ τὸ ἀεροπλάνον του καὶ εἶχεν ἐκλη- φθῇ ὡς ὁ Κομήτης,—ὁ δὲ ἐνωμοτάρχης συμπληρώνει ἀμέσως κάθε διτίχον ἱτα- λικὸν μετὰ ἄλλο ἐλληνικόν, στηριζόμενον πάντοτε ἐπὶ μιᾷς παρηχήσεως. Τὸ ἀπο- τέλεσμα ἦτο ἀστεϊότατον. Δὲν ἐνθυμού- μαι νὰ σᾶς πῶ μερικὰ, διὰ νὰ γελάσετε καὶ σεις, ἀλλὰ δὲν ἔχω οὔτε τόπον. Ἄλλως τε ὅταν προχωρήσῃ λίγο ἡ ἐποχὴ, αἱ Ἐπιθεωρήσεις θὰ δίδονται εἰς ἀπογευματινὰς χάριν τῶν οἰκογενειῶν, καὶ τότε θὰ εἰσπορεύεσθαι νὰ πηγαίνετε καὶ σεις,—διότι ὑποτίθεται, ὅτι τὰ παιδιά τῆς ἡλικίας σας δὲν πηγαίνουν τὸ βράδυ εἰς τὸ θέατρον.

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΤΑ ΠΛΟΥΣΙΩΤΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Κατόπι δίκης, ἡ ὁποία διήρκεσε τέσ- σαρα σχεδὸν ἔτη, οἱ Μάρσαλ καὶ Ἑρρί- κος Field, δύο ἀμερικανόπαιδες δε- καεξ καὶ δεκατεσσάρων ἐτῶν, ἐκλήρυχθη- σάν κληρονόμοι τῆς περιουσίας τοῦ πάπ- που των, τοῦ Μάρσαλ Field, ἀπὸ τὸ Σινάγον.

Ἐκτὸς τοῦ μικροῦ διαδόχου τῆς Ρωσ- σίας, τοῦ Τσάρεβιτς Ἀλεξίου Νικολά- γεβιτς, οἱ Μάρσαλ καὶ Ἑρρίκος Field εἶνε τὰ πλουσιώτερα παιδιά τοῦ κόσμου. Ἀφαιρουμένων ἀπὸ τὴν περιουσίαν τοῦ πάππου των τῶν εἰς φιλανθρωπικὰ ἰδρύ- ματα κληροδοτηθέντων ποσῶν, ἀπομένουν

δι' αὐτοὺς διακόσια ἑβδομήντα ἑκατομ- μύρια φράγκα, —μόνον!

Ἀλλ' οἱ νεαροὶ κληρονόμοι, οἱ ὅποιοι συμπληρῶνουν ὁλονὲν τὰς σπουδὰς των εἰς τὴν Ἀγγλίαν, δὲν θὰ γίνουν ἀπὸ τώρα κύριοι τῆς κολοσιαιᾶς αὐτῆς πε- ριουσίας. Κατὰ τὰς φρονίμους διατάξεις τῆς διαθήκης, ἅμα γίνονται εἰσοσιπέντε ἐτῶν, θὰ λάβουν καθεὶς ἀπὸ δύο ἑκατομ- μύρια. Ἰσον ποσὸν θὰ τοῖς δοθῇ τὴν τρια- κοστήν, τριακοστήν πέμπτην καὶ τεσσα- ρακοστήν ἐπέτειον τῶν γενεθλίων των.

Μόνον ἅμα θὰ ἔχουν συμπληρώσῃ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος καὶ θὰ ἔχουν ἀποδείξῃ ὅτι εἶνε ἱκανοὶ νὰ διαθέσων δεξιῶς καὶ ἐποφελῶς τὴν περιουσίαν των, θὰ τοῖς δοθῇ ὁλόκληρον τὸ ποσόν, τὸ ὅποιον ἕως τότε θὰ τετραπλασιασθῇ καὶ θανέρεται εἰς ἕν δισεκατομμύριον.

ΜΥΘΟΙ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΙΣΩΠΟΝ

ΟΙ ΔΥΟ ΒΑΤΡΑΧΟΙ

Δυὸ βάτραχοι στὴ λίμνη τῇ ριχῇ Περνούσανε καλὰ καὶ εὐτυχισμένα. Τοῦ θέρους ὅμως ἦρθε ἡ ἐποχὴ καὶ τὰ νερά τῆς βλέπουνε τιωμένα... Καὶ φεύγουνε μετὰ θλίψιν τοὺς μεγάλοι Λίμνη ναύροῦνε ἀλλοῦ κ' οἱ δυὸ τοὺς ἄλλου.

Στὸ δρόμο ποὺ πηγαῖναν βράδυ βράδυ Βαθὺ ἔτυχε νὰ ἰδοὺν ἕνα πηγάδι, Κ' ἔτσι μ' ἀνέλπιστ' ἡ χαρὰ ὁ μικρὸς φωνάζει: — «Νὰ κατεβῶμ' ἐδῶ... ποτέ, θάρρῳ, Δὲ θὰ μὰς λείψῃ τὸ νεράκι, τὸ νερό!...» Μὰ ἔτσι τοῦ λέει ὁ μεγάλος καὶ στενάζει: — Καὶ ἂν τύχει ἐτοῦτο τὸ... τόσο βαθύ, Τὸ τρίσβαθον πηγάδι καὶ μὰς ξεραθῇ, Δὲ συλλογιέσαι, πῶς δὲ θὰ μπορούμε Μὲς' ἀπ' ἐκεῖ ποτέ μας ν' ἀνεβούμε;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΝΥΚΤΑ-ΗΜΕΡΑ

Βασιλεύει ὁ Ἥλιος πίσω ἀπ' τὸ βουνὸ χάν' ἡ γῆ τὸ φῶς τῆς μετὰ τὸ δειλινό.

Ἐρχεται κ' ἡ νύκτα πάντ' ἰσκιερῇ κ' ἕνα μαῦρον πέπλο κ' ἄφανο φορεῖ.

Τ' ἄστρα ποὺ φωτίζουν οὐρανὸν καὶ Γῆ, πᾶς παραμερίζουν πρὶν τὴν χαρὰν γῆ!

Κ' ἔπειτα τὸ φῶς σου, Ἥλιε, ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὸ σκορπᾷς στὴν πλάσι θεϊκό, γλυκύ.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

ΤΙΑΡΚΟΣ ΚΑΙ ΖΙΝΕΤΤΑ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL)

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η'. (Συνέχεια)

Περίληψις τῶν προηγουμένων:— Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως Βοδόγ, ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα μένουσιν εἰς τὴν Ταβέρναν τῶν Βοηθῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Παγκράτη. Ὁ Τιάρκος ἔχει ἀναρρώσῃ, ἀλλ' ἐπειδὴ χω- λαίνει ἀκόμη, δὲν εἰσπορεῖ νὰ γίνῃ στρατιώτης. Οἱ Βοηθοὶ ἀναλαμβάνουν νὰ τῷ εὐρύνῃ ἄλλην ἐργασίαν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ κάμνουν ἔρανον καὶ τοῦ μαζεύουν 150 φράγκα. Ὁ Παγκρά- τής ὑπόσχεται νὰ τοῦ τὰ δώσῃ μετὰ τὸν χω- ρὸν νὰ τὸν προσβάλῃ—διότι ὁ Τιάρκος εἶνε φιλότιμος καὶ δὲν θὰ ἐδέχετο ἐλεημοσύνην,—πραγματικῶς δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν τῷ ἐγγει- ρίζει ἕνα μεγάλον καὶ βαρὺν φάκελλον.

Ὁ Τιάρκος ἐδίστασε νὰ τὸν ἀποσφα- γίσῃ. Ποῖος τοῦ ἔγραφεν ἀρὰ γε;... Τὸν ἐνυρίευσεν ῥόβος μήπως ἦτο καμμία πρὸς κλήσιν ἀπὸ τὸ Λύκειον.

Ἀλλ' ἔχι. Ὅστερ' ἀπὸ τὸσον καιρὸν, ἦτο ἀδύνατον. Θὰ τὸν εἶχαν λησμονήσῃ... Ἐπιτέλους ἀνοίξε τὴν ἐπιστολὴν καὶ χρυσὰ νομίσματα ἐξεχύθησαν ἀπὸ μέσα.

— Χά, χά! ἐκάγχασεν ὁ ἰδιονότητης τῆς Ταβέρνας, ἀνταλλάσσων μετὰ τὴν Ζι- νέτταν βλέμμα συνεννοήσεως· σοῦ περισ- σεύουν λοιπὸν τὰ ναπολεόνια, γὰρ νὰ τὰ σπέρνῃς ἐπὶ πάτωμα;

Ὁ μικρὸς δὲν ἀπεκρίθη, διότι ἦτο βυθισμένος εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἐπι- στολῆς, ἡ ὁποία περιεῖχε τὰ ἐξῆς ἐκ- πληρητικά:

«Φίλε Τιάρκε,

«Ἐπείρψε εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ὑ- πῆρξεν αἰτία τῆς δεινῆς σου ἀσθενείας, νὰ σοὶ ἀποστείλῃ τὰ ὀλίγα αὐτὰ χρή- ματα ὡς ἀμοιβὴν ἐλαχίστην τοῦ θάρ- ρους σου, τῆς τόλμης σου καὶ τῆς βοη- θείας τὴν ὅποιαν τῷ παρέσχες.

«Ἄν ἐξηφανίσθῃ τὴν ἐσπέραν τῆς πτώσεώς σου εἰς τὸν κήπον Μαρμπέρ, διὰ νὰ κρύψῃ τὴν ἀπειλπισίαν καὶ τὸ αἰσχρὸς μου, μὴ νομίσῃς ὅμως ὅτι ἔπαυ- σα νὰ ἐνδιαφέρωμαι περὶ τῆς τύχης σου. Καθημερινῶς ἐλάμβανα πληροφορίας, παρηκολούθουν ἐναγωνίως τὴν πρόοδον τῆς ἀσθενείας σου καὶ δὲν ἀνέπνευσα παρὰ ὅταν ἔμαθα ὅτι ἐγείνεις καλὰ.

«Ἄν ἐρωτᾷς καὶ δι' ἐμὲ, μάθε ὅτι ἡ ἀποτυχία δὲν με κατέβαλε καὶ ἐξακολουθῶ νὰ ἐργάζωμαι πρὸς τελειοποίησιν τῆς ἐ- φευρέσεώς μου. Τώρα γνωρίζω δια- τί ἔπεσε, δυστυχῇ μου Τιάρκε: Αἱ πτέρυγες δὲν ἦσαν ὅσον ἔπρεπε στερεαὶ καὶ ἐλυγίζοντο εὐκόλως. Ἀλλ' ἐδιόρθωσα καὶ αὐτὸ τὸ σφάλμα καὶ μετ' ὀλίγων φθάνω εἰς τὸν σκοπὸν μου: τὴν κατὰ- κτησιν τοῦ ἀέρος!

«Δὲν σοῦ λέγω ποῦ εἰμαι τώρα, ἐ- παιδὴ δὲν θέλω νὰ ἔλθῃς νὰ μ' εὕρῃς, ἐνοῦ ὅμως νὰ δεχθῇς τὰ ὀλίγα αὐτὰ χρήματα, ἀνεπαρκῆ πάντως νὰ ἐξοφλή- σουν τὸ χρέος τῆς εὐγνωμοσύνης, τὴν ὅποιαν αἰσθάνομαι πρὸς σέ.

«Καὶ ὑπογράφομαι

«ΜΟΔΕΣΤΟΣ ΚΑΜΥΣ,
κὸ ἐπιτελούμενος ΙΕΡΑΕ

«Ἐφευρέτης τοῦ Ἰπταμένου Ἀνθρώπου.»

Ἀμα ἐτελείωσε τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ Τιάρκος ἔστεινε τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Παγκράτην καὶ τὴν Ζινέτταν, λέγων:

— Διαβάστε· εἶνε ἀπὸ τὸν Γιεράκα, τὸν ἐφευρέτην.

— Ὅχι δά! ἀνέκραξεν ὁ Παγκράτης· αὐτὸ εἶνε περίεργον!

Ἐπειτα, ἀφοῦ προσεποιήθη ὅτι ἀνέ- γινωσκε τὴν ἐπιστολὴν,—τὴν ὅποιαν ὁ ἱ- διος εἶχε συντάξῃ,—ἐξεδήλωσε τὴν ζωη- ροτέραν ἐκπληξιν, καὶ ἐπιστρέφων τὸ χαρτί πρὸς τὸν μικρόν, τῷ εἶπε:

— Εἶδες, ὁ καχομοῖρης; Ἄν καὶ

τρελλὸς, ἐκατάλαβε πῶς κατὰ σοῦ ὀφεί- λει, ἀφοῦ λίγο ἐλει- ψε νὰ σέ σκοτώσῃ. Τὸν λυποῦμαι τώρα καὶ τὸν συμπαθῶ.

Ὁ Τιάρκος ἐμ- τρούσε τὰ ναπολεό- νια. Ποτὲ δὲν ἔπια- σε ἑστὰ χεῖρα τοῦ τόσα λεπτά καὶ ἀκόμη δὲν ἐπίστευεν ὅτι εἶνε ἰδικὰ του. Ἐπιτέ- λους ἠρώτησε:

— Ἀλήθεια, κύ- ριε, αὐτὰ τὰ λεπτά μου ἀνήκουν; πι- στεύετε ὅτι τὰ ἐνέ- ρεισεν πραγματικῶς;

— Μὰ εἶνε ζήτη- μα; ἀνέκραξεν ὁ Παγ- κράτης· δέκα φρές, «Εἶνε ἀπὸ τὸν Γιεράκα...» (Σελ. 271, στ. 6')

Παίσει ἀπὸ τὴν διαβεβαίωσιν τοῦ νέου προστάτου του, ὁ Τιάρκος ἐπέσπευσε τὰ νομίσματα καὶ ἐνεύσεν εἰς τὴν Ζινέτταν νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ. Ἐξῆλθον καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὴν Ταβέρναν.

— Ἐλα μαζί μου, τῆς εἶπεν ἅμα εὐ- ρέθησαν εἰς τὸν δρόμον.

— Ποῦ θὰ πάμε;

— Θὰ ἰδῇς.

Σιωπηλὸς ὁ Τιάρκος ἐβάδιζε γρήγορα. καὶ ἐφαίνετο μελετῶν ἀκόμη κάποιον μέγα σχέδιον. Ἡ Ζινέττα τὸν ἠκολούθει πε- ριχαρῆς διότι τὸν ἐβλεπεν εὐχαριστημέ- νον.

Ὅταν ἐφθασαν ἐξω τῆς πόλεως, ὁ μικρὸς βοήμους ἐπῆρε τὴν φιλὴν του ἀπὸ τὸ χεῖρ καὶ τὴν παρέσυρεν εἰς πλάγιον δρόμον, ὁδηγούντα πρὸς τὴν Μοντμάρτην.

— Μὰ θὰ μοῦ πῆς ἐπιτέλους ποῦ πάμε; ἠρώτησε γελῶσα ἡ Ζινέττα· δὲν πιστεύω νὰ βουδάρηκες ἀπὸ τὴν μεγάλην χαρὰ!

Τότε ὁ Τιάρκος ἀπεφάσισε νὰ ὁμιλή- σῃ. Μετὰ τὰ λεπτά ἐκεῖνα, ποῦ τοῦ ἐπε- σαν ἀπὸ τὸν οὐρανόν, ἐσχόπευε νὰ πραγ- ματοποιήσῃ ἕν σχέδιον, τὸ ὅποιον εἶχε πρὸ καιροῦ.

— Θυμᾶσαι, Ζινέττα, εἶπε, τὴ χαρι- τωμένη μας γιδούλα Λέα καὶ τὸ γαῖδα- ρέλο μας, τὸν Καρλῆ;

— Ἀκούς, λέει! ἀπεκρίθη ἡ Ζινέτ- τα. Τὰ καίμενα μας τὰ ζῶα θὰ ἐψόφη- σαν ἀφ' οὗ τοῦ ἐπώλησεν ὁ βασιλεὺς Βο- δόγ, τότε ποῦ θάσευγες γιὰ τὸ Παρίσι. Ἄχ καὶ νὰ τὰχαμῇ ἀκόμη!...

— Μπᾶ! καὶ μήπως τώρα ποῦ ἔχομε λεπτά, δὲν μπορούμε νὰ τάντικαταστή- σωμε;

— Τι; ἠρώτησεν ἐκπληκτῇ ἡ Ζινέττα. Ἀλήθεια σκοπεύεις νὰγοράσῃς μιὰ γίδα καὶ ἕνα γαῖδαρο; Ἄ, θὰ χρειασθῇ πολὺς καιρὸς γιὰ νὰ τὰ γυμνάσῃς, καὶ πάλι

ποτὲ δὲν θὰ κατορ- θώσῃς νὰ ἔχῃς δύο ζῶα γυμνασμένα σὰν ἐκεῖνα.

Ὁ Τιάρκος τὴν δέκωψε διὰ νὰ τῆς ἐξηγήσῃ ὅτι τὸ σχέ- διόν του ἦτο ἄλλο. Ἄλλοτε, ὅταν ἐ- βγαίνε περίπατον μετὰ τοὺς συμμαθητὰς του εἰς τὸν κήπον τοῦ Λουξεμβούργου καὶ εἰς τὰ Ἥλυσια, ἐ- βλεπεν ἐκεῖ πολλοὺς παιδάκια νὰ διασκε- δάζουν μετὰ διάφορα πρᾶγματα. Ἐσκέφθη λοιπὸν ὅτι ἂν εἶχε κανεὶς ἕνα ὠραῖον ἀμαξάκι διὰ παιδιά, μετὰ κάρπους θέσεις, ποῦ νὰ τὸ σύρουν δύο

καλὰς γίδες γυμνασμένες, θὰ τὸ ἐνοικί- αζεν εὐκόλως καὶ θὰ ἐκέρδιζε πολλὰ... Ἡ Ζινέττα ἐπεδοκίμασε τὸ σχέδιον τοῦ τι- λου τῆς, καὶ περιχαρῇ τὰ δύο παιδιά διηυθύνθησαν πρὸς τὸν λόφον τῆς Μον- τμάρτης, εἰς τοὺς πρόποδας τοῦ ὁποῖου ὑπῆρχον ἀγοραζήγια καὶ κτηνοτροφεία.

Τὸ ἐσπέραν ἐπανήλθον εἰς τὴν Τα- βέρναν συνοδευόμενα ἀπὸ δύο ὠραίας γί- δας, μίαν μαύρην καὶ μίαν ἀσπρὴν, τὰς ὁποίας ἔκλεισαν εἰς τὸν σταῦλον τοῦ Παγκράτη.

Ἀπὸ τὴν ἡμέραν ἐκείνην, ὁ Τιάρκος ἐπερνούσεν ὅλον τοῦ σχεδὸν τὸν καιρὸν εἰς ἐν γαιτονικὸν ἀμαξοπωλεῖον, ὅπου εἶχε παραγγείλῃ ἕν ὠραῖον ἀμαξάκι μετὰ θέ- σεας, ἀπέξω βαμμένον κίτρινον καὶ ἀπο- μέσα ταπεινωμένον με κόκκινα βε- λούδα. Συγχρόνως παρήγγειλε καὶ κομ- ψότατα χάμουργα διὰ τὰς γίδας, πέτσινα με στίλπνα μεταλλικὰ δεσμάτα, ἐπινώ- τια, μαστίγιον, κτλ. Τὸ μεγαλύτερον με-

ρος της περιουσίας του κατηναλώθη εις αυτά. Ἀλλ' ὁ Τιάρκος εἶχε τὴν πεποίθησιν τῶν μεγάλων ἐπιχειρηματιῶν καὶ δὲν ἐδίστασε νὰ θυσιάσῃ ὁλόκληρον τὸ κεφάλαιόν του, βέβαιος ὅτι θὰ εἶχε κέρδη ικανοποιητικά.

Ἦτοιμίσθησαν ὅλα, ἀλλ' ἔμειναν ἀκόμη ἡ ἐκγύμνασις τῶν γιδῶν. Γνωρίζομεν πόσῃ εἶχεν εἰδικότητα εἰς τοῦτο ὁ μικρὸς βοηθός. Κάθε πρωτὶ ἔφρουγε, σύρων ἀπὸ ἓνα σχοινί τὰς γίδας του καὶ τὸ ἀμαξάκι. Ἐπὶ ἤγεινεν εἰς ἔρημον μέρος, ἔξω τῆς πόλεως, καὶ ἐκεῖ, ἐπὶ ὥρας ὁλοκληρῶς, μετὴν ὑπομονὴν καὶ τὰς μεθόδους ποῦ του εἶχε διδάξῃ ὁ Βοδόγ, ἐγύμναζε τὰς γίδας του. Ἐντὸς δεκαπέντε μόνον ἡμερῶν, τὰ καλὰ ζῶα εἶχαν μάθῃ ὅχι μόνον νὰ σύρουν τὸ ἀμαξάκι, — πρῶγμα ἐντελὲς στοιχειώδες, — ἀλλὰ καὶ νὰ κάμνουν βήματα, τρὶς ἢ τετράκις, ὑποκλύνοντα ἀπλῶς εἰς τὸ σφύριγμα τοῦ νεαροῦ τῶν κυρίων. Ἐστρέφοντο δεξιᾷ, ἀριστερᾷ, ἐστένοντο καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἐσηκόνοντο ὀρθοὶ εἰς τὰ πισινὰ των.

Ἦλθε λοιπὸν ἡ στιγμή νὰ δοκιμασθῇ καὶ ἡ νέα αὕτῃ ἐπιχείρησις.

Καλὴ εἰσπραξις.

Μετὰ τὰ τελευταῖα του χρήματα ὁ Τιάρκος ἠγόρασε μίαν στολὴν βοσκοῦ τῶν βουνῶν, διὰ τὸν ἑαυτὸν του, μίαν εὐμορφὴν σκουφίτσαν καὶ μίαν ποδιάν μετὰ τσέπες διὰ τὴν Ζινέτταν, καὶ τὸ ἀπόγευμα μιᾶς Κυριακῆς, ἀνεχώρησαν καὶ οἱ δύο, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὰς εὐχὰς ὅλων τῶν βοηθῶν τῆς Ταβέρνας.

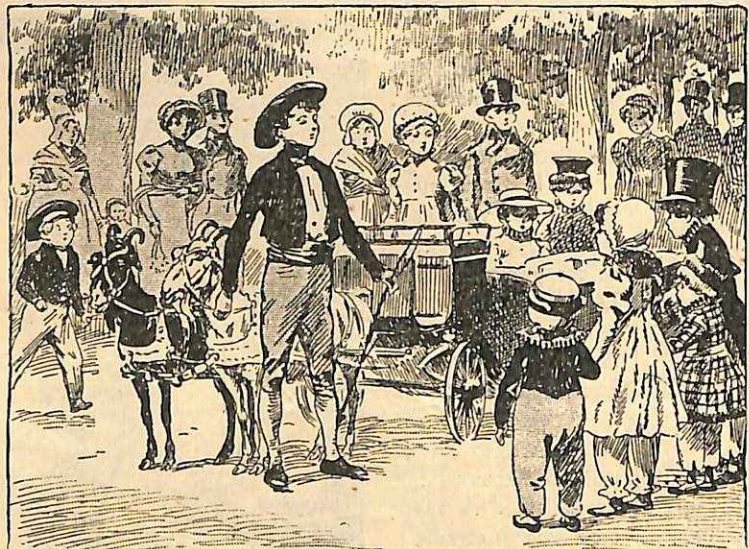
— Αὐτὸ μ' ἀρέσει καλλίτερα ἀπὸ τὴ μηχανὴ ποῦ πετᾷ... χωρὶς νὰ πετᾷ, ἔλεγεν ὁ Παγκράτης, βλέπων ἀπὸ τὴν θύραν τοῦ τὰ παιδιά ἀπομακρυνόμενα. Μ' αὐτὸ τὸ ἀμαξάκι δὲν κινδυνεύουν τουλάχιστον νὰ σπάσουν τὸ κεφάλι τους.

Ὅταν ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα, ὁδηγοῦντες τὸ ἀμαξάκι των, ἔφθασαν εἰς τὰ Ἠλύσια Πεδία, ἔκαμαν ἐντύπωσιν μεγάλην. Τὸ κυριακάτικον ἐκεῖνο ἀπόγευμα αἱ δένδροστοιχίαι ἦσαν γεμάται κόσμον, καὶ ὅλοι ἐδειχναν μετὰ δάκτυλον τὸ εὐμορφὸν ἐκεῖνο παιδί μετὰ τὴν μαύρην βελουδίνην φορεσίαν, μετὰ τὸν σκούφον καὶ μετὰ τὴν πλατεῖαν κόκκινην ζώνην, ποῦ ὠδηγοῦσε μετὰ τὸσον ἀέρα τὸ κομψὸν ἀμαξάκι του. Πλησίον του ἐβάδιζεν ἡ Ζινέττα μετὰ τὰ χρυσὰ μαλλιά, ἀκόμη βεβαίως ὠραιότερα. Ὁ παιδικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος ἐπαιζεν εἰς τὰς δένδροστοιχίας, ἀνεστατώθη.

Ἀπ' ὅλα τὰ μέρη τὰ παιδάκια προσέτρεξαν νὰ ἰδοῦν ἀπὸ κοντὰ καὶ νὰ θαυμάσουν.

Ὡς καλὸς ἔμπορος ποῦ ἦτον ὠρισμένος ὁ Τιάρκος, ἀνῆγγειλε κατ' ἀρχὰς μεγαλοφώνως ὅτι ἐπέτρεπεν εἰς τὰ παιδιά νὰ ἀναβαῖν εἰς τὸ ἀμαξάκι του χάρισμα.

Τὴν ἀναγγελίαν αὐτὴν ἐπηκουλούθησε συνωστισμός, ἔρδος, σπρωξίματα, φωναὶ, κλάματα. Οἱ εὐτυχέστεροι καὶ οἱ δυνατώτεροι κατέλαβον τὰς θέσεις καὶ τὸ ἀμαξάκι ἐξεκίνησεν, ἐπὶ ἤγειν ἔως τὸ ἄκρον τῆς δένδροστοιχίας καὶ πάλιν ἐπέστρεψε διὰ νὰ πάρῃ ἄλλους. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀπῆλθον χάρισμα τὴν ἀμαξάδα καμνιά εἰκοσιὰ παιδιά. Καὶ ὅλα ἔμειναν ἐνθουσιασμένα μετὰ τὴν ἡμερότητα καὶ τὴν εὐπειθειαν τῶν γιδῶν, μετὰ τὴν ἀναπτυκτικὴν τῆς μικρᾶς ἀμάξης, μετὰ τὴν εὐγένειαν τῶν ὁδηγῶν της. Πληθὺς γονέων περιεστοίχισαν τὸν Τιάρκον, παρακαλοῦντες αὐτὸν νὰ προτιμῇ τὰ παιδιά των.

«Σταθίτε! καθένας μετὰ τὴ σειρά του!» (Σελ. 272, στ. 6').

Ἡ ἐπιχείρησις ἐπαίρνε τὸν δρόμον της! Τοῦτο βλέπων, κατὰ τὰς τέσσαρας τὸ ἀπόγευμα, ὁ πονηρὸς γιδμαζῆς ἠλλάξε τακτικὴν. Ἀφῆκε τὴν Ζινέτταν νὰ ὁδηγῇ τὸ ἀμαξάκι, καὶ αὐτὸς ἐβγαλεν ἓνα γονδρὸν χαρτί, τὸ ἐξετύλιξε καὶ τὸ ἐκάρφωσεν εἰς τὸν κορμὸν μιᾶς καστανέας, τὴν ὁποίαν ἐξέλεξεν ὡς σταθμόν. Ἡ πινακὶς αὕτῃ ἐγράφε μετὰ μεγάλα γράμματα:

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΠΕΡΙΠΑΤΟΥ
ΔΕΙΠΤΑ 25

Καὶ ἐστάθη ἐκεῖ, περιμένων τὸ ἀμαξάκι καὶ τὸ ἀποτέλεσμα.

Δὲν ἐπερίμενε καὶ πολὺ. Ὅλοι ἐνόησαν ἀμέσως. Μία μαμμᾶ, δύο μαμμάδες, δέκα μπαμπάδες ἐπροχώρησαν πρὸς αὐτὸν μετὰ τὰ λεπτά εἰς τὸ γέρι.

— Ὅριστε τὰ εἰκοσιπέντε λεπτά μου!

— Ὅριστε τὰ δικά μου!

— Σταθίτε! καθένας μετὰ τὴν σειρά του!

Ἡ Ζινέττα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνετίθη τὴν εἰσπραξίαν, δὲν ἤξευρε ποῖον νὰ πρωτακούσῃ.

— Σιγὰ! μὴν κάμνετε ἔτσι! ἔλεγε μεσιδιῶσα· θὰ σᾶς ὑπηρετήσουμε ὅλους!.

Ἐθύμοναν, ἐφιλονεικούν, ἐσπρώχοντο ποῖος νὰ πρωτοπάρῃ θέσιν. Καὶ ἔως τὸ βράδυ ἐγίνετο αὐτὸ.

Ὅταν ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἐπέστρεψαν, κατὰκοποι ἄλλα φαιδρότατα, εἰς τὴν Ταβέρναν τῶν Βοηθῶν, εἶχαν ὅλες τὼν τῆς τσέπης γεμάτες μετὰ χαλκίνα καὶ ἀργυρὰ νομίσματα. Τὸ πᾶν ἀνῆρχετο εἰς εἰκοσιδύο φράγκα καὶ δέκα λεπτά, ἐκτὸς δέκα κομδίων, τὰ ὅποια ἡ ἀπρόσεκτη Ζινέττα εἶχε δεχθῇ ἀντὶ νομισμάτων.

Ὁ Τιάρκος ἔλαμπεν ἀπὸ χαράν, τὴν ὁποίαν ὅλα τὰ κομδία τοῦ κόσμου δὲν θὰ ἦσαν ικανὰ νὰ μειώσουν. Καὶ ἔλεγε πρὸς τὴν Ζινέτταν:

— Λοιπὸν, πῶς σοῦ φαίνεται ἡ ἰδέα μου; Νά, τώρα εἵμαστε πλούσιοι. Ἀς εἶνε τὸ ἓνα μου πόδι πὺλ κοντό· εἰς τὸ ἕξῃ δὲν θάχωμε ἀνάγκη κανένα διὰ τὸ μέλλον μας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι'.

„ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΣΑΣ;“

Ἀπὸ τίνος καιροῦ ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἐξεμεταλλεύοντο τὴν γιδμαζάν των, ἡ δὲ ἐπιτυχία τῆς πρώτης ἡμέρας ἠῤῥαζεν ὅλον. Κάθε βράδυ ἐπανήρχοντο εἰς τὴν Ταβέρναν γεμάτοι λεπτά, καὶ τὸ πρῶτον ποῦ ἔκαμαν ὁ μικρὸς Βοηθὸς ἦτο νὰ δηλώσῃ κατηγορηματικῶς εἰς τὸν Παγκράτην, ὅτι τοῦ λοιποῦ δὲν θὰ ἐδέχετο τὴν φιλοξενίαν του δωρεάν· ἀφοῦ ἐκέρδιζε χρήματα, ἐννοοῦσε νὰ πληρώνῃ, καὶ δι' αὐτὸν, καὶ διὰ τὴν Ζινέτταν καὶ διὰ τὰ ζῶα των.

Ὁ ἀγαθὸς Παγκράτης ἐδέχθη τὴν πρότασιν διὰ νὰ μὴ δυσαρστήσῃ τὸν μικρὸν τοῦ φίλου. Οὕτω, κάθε Σάββατον, ὑπερήφανος ὁ Τιάρκος ἐπλήρωνε τὸν λογαριασμόν, τὸν ὁποῖον τοῦ παρουσίαζεν ὁ Παγκράτης, καὶ τὸν ὁποῖον, παρὰ τὴν συνήθειαν τῶν ξενοδόχων, προσεπάθει νὰ ἐξογκῶνῃ ὅσω τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον. Μετὰ ὅλον αὐτὸ τὸ ἔξοδον, οἱ μικροὶ βοηθοὶ κατόρθωναν νὰ βάζουν κατὰ μέρος ἀρκετὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα προώριζαν διὰ τὴν προῖκά των ὅταν ἀργότερα θὰ ὑπανδρεῖντο.

Ὁ Τιάρκος, τοῦ ὁποῖου ἡ φιλοδοξία δὲν εἶχε πλέον ὅρια, ἐσκέπτετο νὰ ἐπικτείνῃ τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του. Ἐσχεδιάζε νὰγοράσῃ δύο-τρία γαϊδουράκια καὶ νὰ τὰ ἐνοικιάζῃ ἐπίσης εἰς τὰ παιδιά διὰ μικροὺς περιπατοῦς· καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς καὶ ἡ Ζινέττα δὲν θὰ ἐπῆρχον πλέον, νὰ προσλάβῃ καὶ ὑπάλληλον διὰ νὰ διευθύνῃ τὴν γαϊδουροκαβαλλαρίαν.

Ἀλλ' ἦλθεν ἐν ἀπρόοπτον καὶ ἀνέτρεψεν ὅλα τὰ σχέδια τῶν ἡρώων μας.

Τὸ ἀπρόοπτον.

Τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο τοῦ Ἰουλίου, ὁ Τιάρκος καὶ ἡ Ζινέττα ἦσαν πολυάσχολοι. Ὁ καιρὸς ἦτο ἔξοχος καὶ εἰς τὸν περίπατον τῶν Ἠλυσιῶν εἶχε συρρεῦσῃ πλῆθος μαμμάδων καὶ παιδιῶν. Ἐκτὸς τούτου ἦτο καὶ μία ἀπὸ τὰς ὠρισμένας ἡμέρας, κατὰ τὰς ὁποίας ἡ ἀριστοκρατία τῶν Παρίσιων παρήλυνεν ἀθρόα, ἐπι-

δεικνύουσα ὠραίας ἀμάξας καὶ πολυτελεῖς οἰκοστολάς.

Ἀπὸ τὰς δύο μετὰ μεσημβρίαν, αἱ δένδροστοιχίαι τῶν Ἠλυσιῶν κατελήφθησαν ὑπὸ πλήθος περιπατητῶν καὶ περιέργων. Πολλοὶ ἐνοικίαζαν καρέκλες διὰ νὰ ἀναβαίνουν καὶ νὰ βλέπουν καλλίτερα· ἄλλοι ἐλάμβαναν θέσιν εἰς τὰς ταρατσᾶς τῶν καφενείων καὶ τῶν ποτοποιείων. Ἡ λαμπρὰ παρέλασις εἶχεν ἀρχίσῃ. Εἰδὼν-εἰδὼν ἀμάξια, πλουσιώτατα στολισμένα, καθὼς καὶ ἵππεις, πολῖται ἢ ἀξιω-

ματικοὶ ἐν στολῇ, διηυθύνοντο, ὁλοταχῶς πρὸς τὸ δάσος τῆς Βουλώνης.

Εἶνε περιττὸν νὰ εἰπωμεν, ὅτι τὸ ἀπόγευμα ἐκεῖνο ἡ γιδμαζᾶ τῶν φίλων μας ἔκαμνε «χρυσὴς δουλειές». Δύο ἤδη φορές ἡ Ζινέττα ἠναγκάσθη νὰδείασι τὸ κομψὸν χρηματοφυλάκιον, ἀπὸ δέρμα κόκκινον, τὸ ὁποῖον εἶχεν εἰς τὴν μέσῃν της.

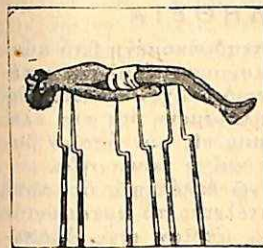
— Τιάρκο, ἐφίθουρσε, σήμερα θὰ μαζέψωμε τὸ λιγώτερον 30 φράγκα!

(Ἐπεται συνέχεια)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

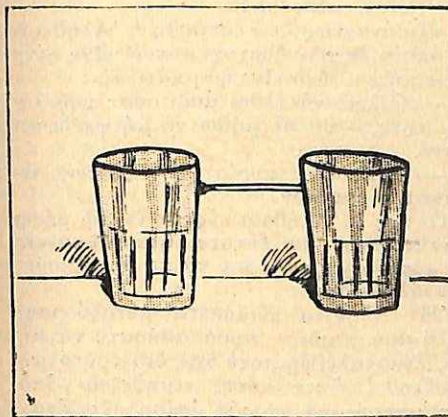
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἡ ἀναπαυτικώτερα κλίνη

Ὁ Φανίρης, τὸν ὁποῖον βλέπετε ἐδῶ, ἐμείνεν ἔτσι, ἐξηπλωμένος ἐπὶ τῶν αἰγμῶν ἐξ λογγῶν, πολλὰς ἡμέρας, χωρὶς νὰ κινήθῃ καὶ χωρὶς νὰ φάγῃ διόλου. Ἦτο βυθισμένος εἰς λήθαργον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον συνήρχετο κατὰ μεγάλα διαστήματα καὶ ἐβρεχε τὰ χεῖλη του μετὰ ὀλίγας σταγόνας νεροῦ. Ἡ φωτογραφία, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐγείνεν ἡ εἰκὼν μας, ἐλήφθη πλησίον τῆς Μανιπούρης τῶν Ἰνδιῶν.

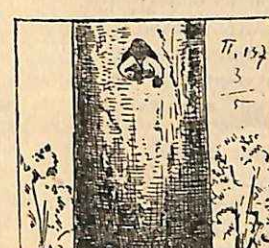
Παίγνιον

Σφηνώσατε μεταξύ δύο πότηριων ἓνα σπέρτο, ὅπως δεικνύει ἡ ἀνωτέρω εἰκὼν. Καὶ στοιχηματίζετε ὅτι εἰμπρόριτε νὰ τραβήξετε τὸ ἓνα ποτήρι χωρὶς νὰ πέσῃ τὸ σπέρτο.

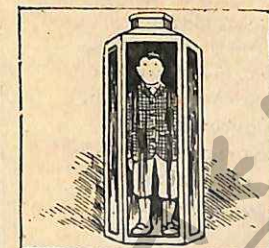
Διὰ νὰ κερδίσετε τὸ στοιχημὰ σας, ἀνάψετε ἓνα ἄλλο σπέρτο καὶ πλησιάσατέ το εἰς τὸ σφηνωμένον μεταξύ τῶν ποτηρίων. Θανάψῃ, καὶ τὸ κεφάλι του θὰ κολλήσῃ, ἐπάνω εἰς τὸ ποτήρι ὅπου ἀκούμβῃ. Τότε εἰμπρόριτε νὰ τραβήξετε τὸ ἄλλο ποτήρι, χωρὶς τὸ σπέρτο νὰ πέσῃ.

Γιγαντιαῖον δένδρον

Εἶνε μία συκομωρέα, ἡ ὁποία παρὰ τὴν βάσιν ἔχει περιμετρὸν εἰκοσιεπτὰ ποδῶν, καὶ τῆς ὁποίας ὁ κορμὸς μετεπιοίθη εἰς εὐρύχωρον καλύβην με κλίμακα καὶ με παράθυρον. Ὁ ἰθαγενὴς, ὁ ὁποῖος κυττάζει ἀπὸ τὸ παράθυρον αὐτό, εὕρισκεται περίπου εἰς τὸ ὕψος ἑνὸς τρίτου πατώματος!

Παράδοξον στοίχημα

Κάποιος Γερμανός, ὁ κύριος Πάπους, ἔβαλεν ἐσχάτως στοίχημα νὰ μείνῃ νησιτικὸς δέκα ὁλοκληρῶς ἡμέρας. Ὁ νέος νηστευτὴς ἐνεκλείσθη εἰς θάλασσαν ἔχουσαν σχῆμα σφίγγης, καὶ ἔμεινε δέκα ἡμέρας χωρὶς νὰ λάβῃ τὴν ἐλάχιστην τροφήν, ἀκούμενος νὰ νανηνέῃ τὸν ἀέρα, ὁ ὁποῖος εἰσέρχετο ἀπὸ τὸ στόμιον τῆς σφίγγης του.

Πρόβλημα

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀλεξάνδρου Ι. Γκαρπολά

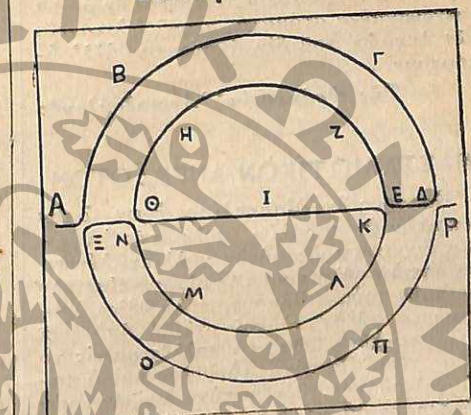
3	3	3
3		3
3	3	3

Ἐχομεν 24 μῆλα τοποθετημένα εἰς τὰ ἐκτὼ αὐτὰ τετραγωνίδια — συρτάρια ἃς ποῦμε — οὕτως ὥστε τὸ ἀθροισμα καθέτως καὶ ὀριζοντίως εἶνε παντοῦ 9. Ζητεῖται νὰ φάγωμεν 4 μῆλα, τὰ δὲ

ὑπόλοιπα 20 νὰ τοποθετήσωμεν εἰς τὰ ἴδια συρτάρια οὕτως, ὥστε καθέτως καὶ ὀριζοντίως νὰ ἔχωμεν πάλιν τὸ ἴδιον ἀθροισμα 9.

Δήλωσις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστής ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, τὰς Ἐπαρχίας καὶ τὸ Ἐξωτερικόν, εἰμπρόρι νὰ στείλῃ τὴν λύσιν τοῦ ἀνω Προβλήματος εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μετὰ μίαν δέκαράν ἢ μετὰ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν λύσεων θὰ δημοσιευθῶν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον θαποτελεσθῇ ἀπὸ τὰ δεκάλεπτα, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸν λύτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν, τὸν πρῶτον κληρωθῆσάμενον δι' ἐν ἑξαμήνῳ, τοὺς δὲ λοιποὺς δι' ἐξαμηνίαν ἢ τριμήνῳ. (Ἐὰν κληρωθῇ συνδρομητὴς, ἡ συνδρομή του θὰ παραταθῇ).

Δύσις τῆς Μονοκονδυλίας τοῦ 31ου φυλλαδίου

Τὸ σχῆμα σᾶς δεῖχνει καθαρώτατα ἀπὸ ποῦ θαρξίσετε καὶ ποῦ θὰ τελειώσετε, χωρὶς νὰ περάσῃ ἡ πένα σας δύο φορές ἀπὸ τὸ ἴδιον σημεῖον.

Οἱ ἀλλασσόντες κατοικίαν

Συνδρομηταί, παρακαλοῦνται, διὰ νὰ μὴ παραπίπτῃ τὸ φύλλον των, νὰ δηλώουν ἀμέσως τὴν νέαν των διεύθυνσιν εἰς τὸ Γραφεῖόν μας, ἀποστέλλοντες καὶ 50 λεπτά διὰ τὴν ἐντύπωσιν τῆς νέας ταχυίας. Ἄλλως δὲν εὐθυνοῦμεθα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ φύλλου.

Ίδε τον Ό-
δηγον του

ΣΕΛΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Συνδρομή
του, Κερ Β

Η ΛΙΜΝΗ

Μέσα εις την μικράν τεχνητήν λίμνην τ' ακίνητα νερά χλωμιάζουν. Η τρικυμία είναι άγνωστος αγανάκτησις και δεν υπάρχουν κύματα να δημήσουν με το στεφάνωμα του άφρου.

Τεράστιοι λίθοι συναρμολογημένοι υποδυούνται γύρω της τους βράχους και όλη ή τρέμουσα ζωή των σταγόνων σταλάζει κάτω εις την άσφαλτον του βυθού.

Οί ψεύτικοι βράχοι είναι προσωρισμένοι να πνίγουν κάθε εκδήλωσιν.

Κουρασμένη, έκάθησα εις το πέτρινο διάζωμα. Αί θλίψεις του νερού μ' έτρυγύρισαν κ' έμελαγχόλησα δομητικά, για ό,τι σπίζει άτάραχο και γελά καρτερικώς. Ίδέτε! γύρω τριγύρω τά δυσασμένα πουλιά πίνουν χωρίς να υποπτεύονται και επάνω εις την δακρυσμένην γαλήνην δεν πλέουν παρά τ' άσπρα καραβάκια των παιδιών.

Καράβι και ή ψυχή και ταξείδι της τό κάθε όνειρον. Πότε τρέχει ακούραστο και δυναμώνει, και πότε στοιχειώνεται στο δρόμον του.

Και άδρανει ή λιμνούλα. Κάτω από την άδράνειαν, τον λήθαργον που φανερώνει ότι όλα τά ιδανικά ληθαργούν γιατί δεν επιτρέπεται να ζήσουν, μαντεύεται ό μέγας πόνος, ό άκόλυτος, που τίποτε δεν ίσχυσε ν' αποκοιμήση. Και από τά βάθη που σκεπάζει ή άρρωστη πρασινάδα έως τά κογχύλια των υφάλων με τά συννεφισμένα στόματα, περνά ή λιτανεία των λυγμών που δεν ακούονται άλλ' ύπαρχουν...

Της Φράντης τ' Αργιολούλουδο

ΜΑΣΣΑΛΙΩΤΙΚΟΝ ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ

Εμπορος εκ Μασσαλίας, έχων άνταποκριντήν εν παλαιώ πόλει της Αφρικης, έγραψε προς αυτόν γαλλιστί, λέγων, ότι επειδή μέλη τινά της οικογενείας του αγαπούν τους πιθήκους, πολύ θέλει υποχρεώσει αυτόν να του στείλῃ από εκεί 2 ή 3 τσιταύα ζώα, τά καλλίτερα εις τό είδος των. Η τύχη τό έφερε και ό παρ'αγγελιοδότης, θέτων τον διαζευκτικόν σύνδεσμον ου γαλλιστί μεταξύ του 2 και του 3, έκαμε τόσον μεγάλο τό ό ώστε μόλις διεκρίνεται τό u, και τοιουτοτρόπως έσχηματίσθη ό αριθμός 203.

Μετά τινας μήνας παρουσιάζεται προς αυτόν πλοίαρχος αναγγέλλων, ότι έφθασε δι' αυτόν θηριοτροφειον. «Θηριοτροφειον!» ανέκραγεν ό γέρον έμπορος. «Ναι, θηριοτροφειον ή ζωοτροφειον, δηλαδή όλόκληρον φορτίον πιθήκων έφθασεν εις παραλαβήν σας.» Ο έμπορος έβλεπε και ήκουε με άπορίαν τον άνθρωπον, μεγαλόστομον τῷ ένεχειρισθῃ επιστολή του άσταποκριντοῦ του, εις την οποίαν ό Αφρικανός, άκριβέστατος έντολοδόχος, έγραφε: «Με όλας τάς προστάσεις μου μόνον 160, αντί των 203 παραγγελθέντων πιθήκων, σάς στέλλω.

Αλλά σάς υπόσχομαι, ότι έντός όλίγου θα έχετε και τους υπολοίπους».

Μαθαζωνομάχος

ΣΙΓΑ-ΣΙΓΑ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ...

«Σιγά-σιγά με τον καιρό
Τό μαύρο θέν' άφίσω χρώμα,
Τό φώς του ήλιου θα χαρώ
Και τούρανοῦ τό νέο χρώμα.
Σιγά-σιγά με τον καιρό
Θά γίνω δένδρο ξηλεμένο,
Κι' αν είμαι τώρα ταπεινό,
Εργάζομαι και περιμένω.»

Λέγει ό σπόρος σιγανά
Και λίγο-λίγο μαλακώνει,
Σχίζει τό ξύλο του και... νά!
Μιά μέρα ώμορφη φυτρώνει.

Σιγά-σιγά με τον καιρό
Τάδύνατο αυτό βλασταί
Γίνεται δέντρο θαλερό,
Του δάσους γίνεται καμάρι.
Θεοράται βαλάντιδα,
Θαρρεψι τά σύγνεφα έγγίζει
Και στήν παχείά της τή σκιά
Κόσμον όλόκληρο δροσίζει.

Στό πέλαγος τό φοβερό
Στά βάθη τά άμέτρητά του,
Σκουλήκι άπ' άμμο πιό μικρό
Με τέχνη κτίζει τή φωλιά του.
Στό ένα ενώνονται έκαστό...
Κι' άπ' τό εργατικό κοράλι,
Σιγά-σιγά με τον καιρό,
Νησί όλόκληρο προβάλλει.

Σκυρμένος μαθητής μικρός
Στ' αγαπημένα του βιβλία
Πάντα σπουδάζει σοβαρός,
Δέν τον τρομάζ' ή εργασία,
Δεν τον κουράζει ή μελέτη.
Σιγά-σιγά περνούν τά έτη
Και τό παιδί τό κάμνουν νέο,
Και ή σπουδή καρπό θά δώση,
Και ποιός ειξεύρει τί σπουδαίο
Καθένας θά τον καμαρώση!

Υπερήφανο Γιασεμί

Η ΚΟΤΣΙΔΑ ΜΟΥ,

Πολλές φορές που περνά από τον καθρέπτη, γυρίζω και κοιτάζω την κοτσίδα μου, μ' ένα καμάρι και με μία κρυφή χαρά στη καρδιά μου, που αν τύχη κανείς και με προσέξει θά πῇ, χωρίς άλλο: «Χαράς τήν κοτσίδα που καμαρώνει...»
Και βέβαια θά είχε δίκιο να τό πῇ, γιατί τά καλλία μου είναι από τά κοινότερα. Έγω όμως, προσηματικώς, δεν καμαρώνω την ώμορφιά της κοτσίδας μου, αλλά τή νεανική μου ήλικία, που αυτή μου την δέχνει!

Και δείχνοντάς μου την, με κάνει έκείνη τή στιγμή να ένθουσιάζωμαι, γιατί σκέπτομαι... πώς έχοντας κ' έγω τά όλόχρυσά και τρισένδοξα νειάτα, πρέπει να είμαι πολύ, μά πολύ ευτυχισμένη...
Νά γιατί καμαρώνω την κοτσίδα μου και την ευγνωμονώ...

Τρελλή Νειότη

Η ΑΛΗΘΕΙΑ

Η Αλήθεια, καταδιωκομένη υπό πάντων και μη εύρίσκουσα άσυλον, κατέφυγεν εις ένα πηγάδι. Είχεν έγκατασταθῇ εκεί μόνη, άπλησιμένη διά την ελευσινότητα του κόσμου εις τον όποιον βασιλεύει τό ψεύδος και ή πανουργία.

Μίαν ήμέραν, ενώ έσκέπτετο ότι ποτέ πλέον δεν θά έγκατέλειπε τό καταφύγιόν της, έν παιδιόν τό όποιον είχε δραπεύσει από τό σχολειόν, διερχόμενον εκείθεν, έπλησίασε τό πηγάδι και ήρχισε να ρίπτει πετραδάκια εις τό νερόν. Η Αλήθεια τό έκύτταξε, της άρεσε και τό ήρώτησε:

— Διαιτί δεν έπήγες εις τό σχολειόν;
— Τό σχολειόν τό βαρύνεται! άπαντά τό παιδιόν.

— Ψεύδεται ποτέ; τό έρωτά πάλιν ή Αλήθεια, ένθαρρυνθείσα εκ της τόσης ειλικρινείας.

Τό παιδιόν εδίστασεν όλίγον, κατόπιν όμως άπήντησεν:

— Ναι, κάποτε...
«Τό άναγνωρίζεις» έσκέφθη ή Αλήθεια, ή όποία εκ των δυστυχημάτων είχε γίνη έπιεικής, «αυτό είναι ήδη κάτι τί».

— Θέλεις να έλθω μαζί σου; του λέγει τότε, —θα σε μάθω να μη ψεύδεται ποτέ.

— Μάλιστα, κυρία, εύχαρίστως, άπαντά τό παιδιόν.

Οτώς ή Αλήθεια εύρέθη έν τῷ μέσω των παιδιών, και έκτοτε έμπορεί κανείς να είπῃ ότι μόνον από τά παιδιά άκούει την αλήθειαν.

Η Αλήθεια εύρίσκεται μεταξύ σας, καλά μου παιδιά! προσπαθήσατε να μη σάς έγκαταλείψῃ ποτέ και διά τοῦτο μη ψεύδεσθε, ώστε αδη, τιμηθείσα από σάς μικρούς, να μη σάς άφίσῃ ούτε όταν θά μεγαλώσετε.

(Εκ του Γαλλικοῦ)

Μαύρα Μάτια

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Είς τό μάθημα της Καλλιτεχνίας.
Καθηγητής. — Πέστε μου, παιδιά, μία Πυραμίδα.

Ο Γόργιος Δεσμός. — Η πυραμίς της Ράβδου του Μωυσέως.

Καθηγητής, εκπληκτος: — Και που εύρίσκεται?

Ο Γόργιος Δεσμός: — Μετά τον Τονόγραφόν μου, εις τό 28ον φυλλάδιον της Διαπλάσεως των Παιδών!

Εστάλη υπό της Φιλέργου Ηγεμονίδος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Αθήναι, 38, οδός Ευριπίδου
την 14ην Ιουλίου 1910

Σῶ συγγαίρω, Νεανική Φαιδρότης, διά τό καθάρν άριστα. Αφού ή τάξις σου έχη 18 μόνον μαθητριάς και αφού αί περισσότεραι είναι φίλαι μου, φαντάζομαι τί ώρατα που θα έπεράσατε όλον τον χρόνον και πόσον θανυπομονήτε να έλθῃ ό Σεπτέμβριος, να μαζευθήτε πάλιν και να τά λέτε. Η «Νίνα» τιμάται δρ. 3,50 άδεται και 5 δεμένη.

Αί δεύτεραι έξετάσεις, όταν πρόκειται να εισέλθῃ κανείς από έν σχολειόν εις άλλο, φαίνονται περιττά, Χρυσόδοστρυχη, αλλά δεν είναι. Γίνεται νέον ξεκαθάρισμα με αυτές, και αν κανείς έτυχε να προδιδασθῇ κατά λάθος, χωρίζεται από τους ικανούς και στέλλεται όπου να μελετήσῃ.

Ασπρε Γάιτε, οι περί ων έρωτάς είναι συνδρομηταί. Η ανακοίνωσις σου δεν έμπορεί να δημοσιευθῇ, διότι ή είκων που την συνοδεύει δεν είναι τελεία.

Βλέπω, ότι οι συνδρομηταί μου με τιμούν με τό παραπάνω. Ορίστε ό Έγγονος Αδτοκράτορος. Επροδίδασθῃ μ' ένα βαθμόν, τον όποιον κανείς άλλος δεν έπῃρεν, όχι μόνον εις την τάξιν του, αλλά και εις όλον τό Γυμνάσιον του Λυκείου του. Πρώτοι και καλλίτεροι λοιπόν οι φίλοι μου, παντού και πάντοτε!

Βεβαίως, Σκότος, τό άνευ άμοιβής Α' ή Β' ή Γ' Βραβείον λογίζεται ως Γ' (3ος) εις τό Αδρόνον έμπορεί δέ κανείς να τό ξαναπάρῃ και εις την αυτην τάξιν χωρίς να τεθῇ εκτός Διαγωνισμού. Όλίγα μου γράφεις αυτην την φοράν. Σε άπρηχόλησε, φαίνεται, ή μεταφράσις.

Όρατα περνάς τάς ήμέρας σου, Αίγειρε τά «τεχνουργήματά» σου μάλιστα μ' ένθουσιάζαν. Διά τό άλλο που μ' έρωτάς, ξεύρω κ' έγω; Όλοι οι φίλοι μου εις τάς επιστολάς των με προσφωνούν «αγαπητήν των Διάπλαισιν». Λοιπόν και σύ, έαν πράγματι με αγαπάς, λέγε με έτσι.

Κεφαλληνιακή Αδρα, τό λίαν καλώς που έπῃρες ισόδυναμει με άριστα, αφού καμμία άλλη δεν έπῃρεν ανώτερον βαθμόν. Όραται αί έντυπώσεις σου από την Αιδιφόν. Σε περιμένω.

Η Λευκή Περιστερά εύρίσκεται τώρα εις τό Λουτράκι. Είς τό σπίτι που καθεται είναι τρεις οικογένειαι, και αί τρεις έχουν παιδιά που είναι συνδρομηταί μου. Φαντασθήτε λοιπόν τί ώρατα που περνούν. Όλοι και Διάπλαισι!

Η έκδοσις του «Κόκκινου Βράχου», Ίδιότροπη Ξανθούλα, άνεβλήθη διά τον προσήλ χειμώνα. Διαδίδεται τά συγχαρητήριά μου προς τον άδελφόν σου διά τον λαμπρόν του βαθμόν. Είδες τί ώρατα διασκεδάς εις ή ανταλλαγή Μικρών Μυστικών;

Είς τό ζήτημα αυτό, Μελάχρα, σύ έχεις διχασιον. Καμμία λέξις του διηγηματοῦ σου δεν ήτο «μαλλιαρή» και άπορώ που εύρε τον μαλλιαρισμόν ό αγαπητός μας φίλος Μικρομέγας. Ό «Πειρασμός» του κ. Ξενοπούλου έδόθη εις τό Βαριετέ με πολύ μεγάλην επιτυχίαν. Έχεις έγχαρδια χαρτίσματα.

Εύρίσκομαι 1100 μέτρα ύπερ την επιφάνειαν της θαλάσσης. Τί ώρατα που είναι! Μα

βέβαια, Μικρομέγα μου, μπορεί να μην είναι ώρατα εις τόσον ύψος; Έγω εύρίσκομαι επάνω-κάτω στα έκαστό. Όσο συλλογίζομαι ότι με περνάς χίλια!...

Η επιστολή σου, Ένθουσιώδη Έλλην, μ' εύχαρίστησε πολύ, διότι μου έγνώρισε την κλίσιν σου, τον πόθον σου, τό όνειρόν σου. Εύχομαι να πραγματοποιηθῇ, και δεν άμφισβάλλω ότι θα γίνῃς μίαν ήμέραν καλός άξιωματικός του Ναυτικού και θα τιμήσῃς την πατρίδα.

Και ή Ηχώ της Αίμωνς μου έμπιστεύεται τό όνειρόν της και ή επιστολή της είναι τόσον χαριτωμένη, ώστε πρέπει να την δημοσιεύσω όλόκληρον. Ευτυχώς έχω σήμερα τόπον:

«Αγαπητή μου Διάπλαισι,

«Πιστεύω ότι θα με συγχωρήσῃς διότι ήργησα να σου γράψω, αλλά βλέπετε ή συγχίγησις των... παύσεων μόλις τώρα με άφησε. Πώς ήθελα να τελείωνα γρήγορα-γρήγορα τό σχολειόν, όχι επειδή δεν μου άρέσει, απεναντίας... Νά, ήθελα να πάω μία ώρα αρχύτερα εις τό Πανεπιστήμιον. γιατί ξεύρετε έχω σκοπόν να γίνω φιττήτρια, αν θέλῃ ό Θεός και ό... μπαμπάς, εις την Φιλολογικήν σχολήν. Νά λοιπόν και άλλη μία φοιτήτρια από τον κύκλον σας! Τόσον μου έχει καρφωθή αυτό τό πράγμα, ώστε πολλές φορές ύπνoν τό βλέπω πραγματοποιούμενον... Κατά την χθεσινήν μάστιχα νύκτα είδα έν όνειρον με τό ένύπνιον του Λουκιανού μόνον που έλειπε ή σκυτάλη, ή όποία είμαι βεβαία ότι θα παρουσιασθῇ σήμερα-αύριον ως είδος βούρδουλα εις τά χέρια της μαμμάς, διότι έχω σπάσει όλα τά ποτήρια!...

«Σε φιλό γλυκά
«Ηχώ της Αίμωνς»

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Εγκρίνονται: «Δοξασμένον ψευδώνυμον» της Χαράς των Έλλήνων. — «Αληθής φίλος» του Σκότους. — «Τό παρήκοον και μετά τό ναυάγιον» του Αιγέριου. — Ποίημα του Αγέλου Αίγειρου. — Παιδικά Πνεύματα και Παίγνια διαφόρων.

Απορρίπτονται: «Στό κύμα» (άτεχνον στιχόν). — «Τό έκκλησιδόν» (ένθυμιζόν έν άλλο πολύ γνωστό: Είς τό βουνό ψηλά εκεί, κτλ.). — «Ο Ήλιος και ή κίνησις» (στιχόν λανθασμενόν). — «Εσπερά έν τῷ δάσει» (δέν είναι εκ του φυσικοῦ). — «Ιστορία του Πιπέρεως» (δέν γίνεται αυτό έλληνικά). — «Είς τά Τέμπη» (περιγραφή πολύ καταταιτέρα του πράγματος.)

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδδέν ψευδώνυμον εγκρίνεται ή άναρτάται, αν δεν συνοδεύεται από τό δικαιώματός φρ. 1. Τα εγκρινόμενα ή άναρτούμενα ισχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1910. Όσα συνοδεύονται από κ. άνηκουν εις άρθρα, και όσα από κ. εις κορίτσια].

Νέα ψευδώνυμα: Γοργόφτερη Νίκη, α. (Η.Π.Π.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

[Οδδεμία πρότασις δημοσιεύεται, αν δεν συνοδεύεται από τό αντίτιμόν ως έξής: Διά τίς πρώτας τρεις προτάσεις έκαστον φύλλον λεπτά 95. Διά τίς επί προτάσεις έκαστον φύλλον 5 λεπτά ή λιγότερα. Προτείνονται μόνον οι έχοντες ψευδώνυμον ισχύον διά τό έτος τοῦτο, προς τούς έχοντας ψευδώνυμον επί της ίσχυος διά τό έτος τοῦτο. Προτάσεις με όνόματα, ή με ψευδώνυμα κατηγορημένα, δεν δημοσιεύονται. — Ο έντος παρεκθισίας άρθρος σημαίνει πόσα τετράδια δεν άναρτάσιν εν είδει ό προτείνων].

Μικρά Μυστικά έπιθυμούν ν' ανταλλάξουν: ή Γοργόφτερη Νίκη, (0) με Σουλρίδα, Ζιλιά Χανούμ, Γυνόν του Ίακινου, Εξόριστον Ατθίδα, Παλλάδα. — ό Αεοντόκαρδος Έλλην, (0) με Γυλιανόληνη, Σηληργήν Σκληριάν, Φλογέραν του Βασιληά — ό

Ένθουσιώδης Έλλην, (0) με Αγκυραν της Σωτηρίας, Φιλέρημον Τρυγόνα, Φίλην των Ζώων, Μασκούτ.

Η Διάπλαισι άσπάζεται τους φίλους της: Ίδιότροπον Ξανθούλα (διεδιδάσθη) Μαγαμένο Λουλουδάκι (έως τέλος Μαΐου, 42 φύλλα) Νέαν Σελήνην (τό «Είς την θαλάσσαν» εξηγητήθη διαγωνισμοί θα γίνουν μόνον διά την Σ.Σ.Σ. έμπορεί να στέλλῃς) Είμαι Ζακυνθία (εύχομαι τελείαν άνάρρωσιν οι κόποι δεν θα καθούν, αφού την ίδίαν Συλλογήν θα υποβάλλῃς εις τον έρχόμενον Διαγωνισμόν) Ρ. Αλ. Σταυρ. (έλαβα εύχαριστώ) Δωδωγαίων (βραβεύον και 28ον φυλλάδιον έστειλα) Ανδρειωμένο Σοφί (περιμένω) Αμάραντο Λουλουδι (καλό ταξείδι) γράφε μου τάς έντυπώσεις σου) Σοφίαν Ζ. (θα στείλῃς δρ. 1. μη λησμονήσῃς να μου ξαναγράψῃς τά προς έγκρισιν ψευδώνυμα) Μυροβόλον Ίτέαν (έστειλα εκ νέου) Δωδωνάριαν Ήραν (έχει καλώς) Μεγάλην Ελλάδα (έλαβα εύχαριστώ διά τό ξεσπάθωμα) Κρητικήν Ακρογιαλιάν (έλαβα, εύχαριστώ) Γυνόν του Ίακινου (όχι, καθόλου, μην άνησυχῇς) Βασιλέα των Βαλκανίων (σε συγγαίρω διά τάποτελέσματα περιμένω και τά άλλα) Κερκυραϊκήν Αδραν (μίαν ώραν που δεν θα νυστάξῃς, γράφε μου περισσότερα) Κυκλαδιάν (έστειλα) Χρυσάνθεμον (έστειλα εκ νέου) δεν σε παρεξηγώ έν αν μου γράψῃς, θα ήθελα όμως να μου έγγραφες συγχόρησιν. Έρμην του Πραξιτέλους (περιμένε δημοσιεύονται με την σειράν των) Γιούλι (αί λύσεις δεκταί) Βασιλίσσαν της Κύπρου (βραβεύον έστειλα) φίλησέ μου τον άδελφόν σου που με αγαπά τόσον) Μιχ. Πλατ. (σε παραπέμπω εις τον Όδηγον του Συνδρομητοῦ δημοσιευόμενον εις τό φυλλάδιον 1—2 έ. έ. ιδε τό Β' Κεφάλαιον) Τρεμοσβύνον Αστέρι (τά τετράδια των Μ. Μυστικών πωλούνται 15 λ. τό έν' μη γράψῃς ποίημα κ' επιστολήν εις τό ίδιον φύλλον) Κόρη της Ελλάδος, Δίκαιον Αρσενίδην, Αλέξανδρον Μανροκορδάτον, Χαράν των Έλλήνων, κτλ. κτλ.

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 14 Ιουλίου, θάπαντήσω εις τό προσεχές.

ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΡΩΤΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ (1879 - 1893)

Τόμοι 14 (οί έξής: 4, 5, 6, 7, 11, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23) προς φρ. 1 έκαστος, και ταχυδρομικώς φρ. 1,10.

Τόμοι 6 οί έξής: 1, 8, 9, 12, 14, 24, προς φρ. 2,50 έκαστος.

(Οί Τόμοι της Α' Περιόδου 2ος, 3ος, 10ος και 13ος εξηγητήθησαν.)

ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1894 - 1909

Τόμοι 5: των ετών 1894, 1895, 1896, 1897 και 1898, αν έκαστος τιμάται:

Αδελτος φρ. 3 ταχυδρομικώς 3,50. Χρυσόδ. φρ. 6 ταχυδρομικώς 6,50.

Τόμοι 7: των ετών 1899, 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 και 1905, αν έκαστος τιμάται:

Αδελτος φρ. 7 Χρυσόδετος φρ. 10.

Τόμοι 4: των ετών 1906, 1907, 1908 και 1909, αν έκαστος τιμάται:

Αδελτος φρ. 8 Χρυσόδετος φρ. 10.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκαί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς μέχρι τῆς 3 Αὐγούστου· ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν μέχρι τῆς 10 Αὐγούστου ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ μέχρι τῆς 28 Αὐγούστου.

[Ὁ γάρτς τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁποῦν δῖον νὰ γράψωσι τὰς λύσεις τὸν οἱ διαγωνιζόμενοι πωλεῖται ἐν τῷ Ἰθαφεῖ μᾶς εἰς φανήλους, ὃν ἕκαστος περιεῖχει 20 φύλλα καὶ τιμᾶται φρ. 1.]

336. Δεξιόγραφος

Ὁ λύτης χρησίμουν ἐργαλείων τοῦ γεωμέτρου θὰ φανερῶσιν, Πρόθεσιν, γράμμα κ' ἀντωνυμῖαν Ἐάν τὰ εὖρη καὶ τὰ ἐνώση.

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀγωνίας Ἐθνομάρτυρος

337. Στοιχειόγραφος

Εἶμαι πόλις τῆς Ρωσσίας, Κ' ἀκριβῶς τῆς Σιθηνίας, Μ' ἂν, ὦ λῦτᾶ μου, θελήσης, Νὰ μοῦ κόψῃς τὸ κεφάλι, Θὰ ἰδῇς μὲ ἀπορίαν, Ἄλλη πόλις νὰ προβάλλῃ.

Ἐστέλη ὑπὸ τὸ Ὑπερήφανο Ἐλληνοπούλου

338. Διπλοῦς Μεταγραμματισμός

Νάλλᾳξ' ἤθελθες νησι Ἐν ἅπ' τὰ γράμματά του, Καὶ νὰ, μὴ λάμψι περισσῇ Φωτίζει τὰ νερά του. Μὰ τοῦτο δὲν τοῦ ἄρεσε Καὶ τὸ ἀλλάζει πάλι, Καὶ τώρα εἰς τὰ χέρια του Σκληρὸ ὀρεπᾶνι πάλει.

Ἐστέλη ὑπὸ τοῦ Ἐνθουσιώδους Ἐλληνοπούλου

339. Ἀναγραμματισμός

Εἶνε βεβαιωτικόν Ὅπως ἔχει ἐάν μείνῃ, Ἀν ἀναγραμματισθῇ Ἐνας σύνδεσμος θὰ γίνῃ

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Μονώσεως

340. Ρόμβος

Σ
* * *
* * * * *
Σ * * * * Σ
* * * * *
Σ

Θὰ συμπληρωθῇ διὰ τῶν γραμμάτων Ο, Ι, Σ, Τ, Υ, Φ.

Ἐστέλη ὑπὸ τοῦ Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης

341. Κρυπτογραφικὸν

1 2 3 4 5 1 6 = Δυρικός ποιητής.
2 1 5 3 = Δένδρον.
3 2 3 2 3 4 = Ὅρος.
4 3 2 3 6 = Πόλις.
5 6 4 2 1 6 = Ποταμός.
6 5 4 1 6 = Δημητριακόν.

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Κάμεν

342—343. Λογοπαίγνια

1.—Μὲ ποῖαν λέξιν προστάξεις κάποιον νὰ πῇ ἕνα ζῶον;

2.—Μὲ ποῖαν λέξιν λέγεις ὅτι εἶσαι νέος;

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Φαιανῆς τοῦ Σαντικλέρ

344. Ποικίλη Ἀκροστιχίς

Τὸ πρῶτον γράμμα τῆς πρώτης τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων, τὸ δεύτερον τῆς δευτέρας, τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξης, ἀποτελοῦν θεάν:

1, Θεὸς ἀρχαῖος· 2, Οὐράνιον σῶμα· 3, Πτερόν· 4, Κράτος τῆς Εὐρώπης· 5, Πόλις τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστέλη ὑπὸ Χρηστίνης Ἐπιδαύου

345. Ἑλληνοσύμφωνον

ο - ουο - ηο - η - οα - αααο

Ἐστέλη ὑπὸ Ζαχαρίας Μαργαζή

346. Γρίφος

π' R $\frac{as}{t}$ λύμη $\frac{di}{di}$ $\frac{di}{di}$ $\frac{di}{di}$ $\frac{di}{di}$ on

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Βιβλία τεχνικά, μορφωτικά καὶ ἡθικά, ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς „Διαπλάσεως τῶν Παίδων“.

Ὁ Ἄγγελος τῆς Ἀγάπης (60 εἰκόνες) φρ. 6. Χρυσὸς. φρ. 8.

Τὸ Βιβλίον τῆς Συμπεριφορᾶς, φρ. 0,60.

Τὸ Θῦμα τοῦ Φθόνου, (20 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς. φρ. 5.

Δεύκωμα μικρῶν μυστικῶν, Ἐκαστον τετραδίων φρ. 0,15

Δέσμη 7 τετραδίων φρ. 1,—

Δέσμη 15 τετραδίων φρ. 2,—

Δέσμη 25 τετραδίων φρ. 3,—

Ἡ Μαρουσία, (21 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Χρυσὸς. φρ. 5.

Ἡ Μοῦσα τῶν Παίδων (ποιήματα) φρ. 1,50. Χρυσὸς. φρ. 2,50.

Ἡ Νίνα (20 εἰκόνες) φρ. 3,50.

Χρυσὸς. φρ. 5.

Παιδικὸι Διάλογοι (Κουετίδου) Σειρά Α' φρ. 1,20. Σειρά Β' φρ. 1,20.

Παιδικὸν Θεάτρον (Ξενοπούλου) φρ. 2.

Παιδικὸν Πνεῦμα (3 τομίδια) ἕκαστον φρ. 0,50. Χρυσὸδετα τὰ 3 ὅμοι, φρ. 2,50.

Πρός δ Νικίον (24 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς. φρ. 5.

Ὁ Πυρεσιπώλης (24 εἰκόνες) φρ. 3,50 Χρυσὸς. φρ. 5.

Ὑπὲρ Πατρίδος (35 εἰκόνες) φρ. 3,50. Χρυσὸς. φρ. 5.

Ὁ Φῶτης. Ἐμμετρον Διήγημα ὑπὸ Χρ. Σαμαρτσίδου, φρ. 0,60.

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Ἐστέλη ὑπὸ τῆς Ἀναγεννηθείσης Ἑλλάδος

Πῶς περνᾷς εἰς τὴν ἐσχόλῃν, ἀγαπητῇ μου Μελάχρα; Ἦρουν ἐκεῖνο τὸ βράδυ εἰς τὴν Νέαν Σκητὴν ποῦ ἐκάθησο πλησίον τοῦ κ. Φαίδωνος. Ἀν τῶδρης, ποῖα εἶμαι;— Βελοφόρος Ἀρτεμύς. (Γ', 123)

Γαλαξία, τί νέα ἀπὸ τὰ... οὐράνια; Ἐγὼ νὰ λάβω γράμμα σου ἕνα μῆνα.—Γαῖ-δουράγκαθο. (Γ', 124)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΗΣ ΜΟΝΟΚΟΝΔΥΛΙΑΣ ΤΟΥ 31 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 373]

ΑΘΗΝΩΝ· Νικολ. Σ. Ἀποστολάκης, Χαρ. Γ. Οἰκονόμου, Σπ. Βασιλειάδης, Δημ. Ν. Παπαϊωάννου, Στ. Σ. Μπουφίδης, Μαρίνα Γ. Βλαδιμίρου, Μιχ. Θ. Παπανοπούλου, Εὐγενία Λαμπραδίου, Π. Α. Λαλούδας, Σμαργάνδα Σ. Ρεγκούκου, Μαρίνα Ζάππα, Ἀγλαΐτα Στρατοπούλου, Ρεγγίνα Μασχοπούλου, Σοφία Ζαφειρίου, Σοφία Ἀντωνίου, Φανή Γ. Ζήση, Χρήστος Κ. Κονδύλης, Ἀλ. Ἰκαρποῦλος, Π. Ν. Δωτοκόμος, Ἰφιμ. Κ. Σωτήρης.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ· Καλλιόπη Καλιμακού, Ἀ. Κ. Ἡλιάδης, Ἐνθουσιώδης Νεανίας, Ἐμμ. Δ. Τσολάκης, Ἀθ. Π. Μιρμηγκᾶς, (30,31) Ἑλίας τοῦ Μιγᾶλου Ἀλεξάνδρου, Ἐπαμ. Κ. Σκιδεῖος (30) Γ. Σ. Σκαυδάλλης, Γ. Κ. Οἰκονόμου.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΓΡΙΝΙΟΥ· Ἰουλίττα Α. Παναγοπούλου. ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ· Π. Σ. Πρόκος, Μεν. Σ. Πρέκος.

ΑΝΔΡΟΥ· Νίνα Δ. Κατῆ (30-31) Θεοδ. Ἀρ. Βλησιώτης, Νικ. Ἀθανασίου, Νικ. Γ. Ραπτάκης, ΒΟΛΟΥ· Παν. Παρσικονοπούλου, Κούλα Ἰακώβα, Τασία Ἰακώβα.

ΖΑΚΥΝΘΟΥ· Ν. Δ. Χωραφᾶς. ΚΑΛΑΜΩΝ· Π. Γ. Λαγώνας. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ· Ν. Θ. Λίρας. ΚΕΡΚΥΡΑΣ· Στ. Ν. Γιαννοῦσης. ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ· Ἀλ. Τουλιάτος, Ἀντ. Δ. Εὐαγγελάτος.

ΚΥΘΗΡΩΝ· Μαρία Π. Μασσίλου. ΚΟΡΙΝΘΟΥ· Μιχ. Α. Τελκας. ΔΑΜΙΑΣ· Ἐττα Γ. Χαλαμάκη.

ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΩΝ· Ν. Πετρόπουλος. ΝΕΩΝ ΨΑΡΡΩΝ· Δημ. Δανιήλ. ΠΥΡΓΟΥ· Ἀγ. Γ. Ἀγγελόπουλος (30).

ΣΚΟΠΕΔΟΥ· Κατῆ Ἡλ. Σάρα. ΣΠΑΡΤΗΣ· Ὑπερήφανο Γλαμῆ, Ἡλ. Κυρεσῆς, Ἰωάν. Φιλιπποπούλου.

ΣΠΕΡΧΕΙΑΔΟΣ· Χρ. Ἀλ. Χριστοφόρου. ΧΑΛΚΙΔΟΣ· Θεοδ. Δ. Θεοδόσης.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Εὐγενίττα Λαμπραδίου. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ· Γ. Μοῦτσος, Γ. Δ. Καπατῆς, Δ. Ἀντάκης.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ· Ἀγνωστος χωρὶς ὑπογραφήν, Νικ. Α. Ασπιδίου, Διδονάτα Ἥρα (30) Δ. Σ. Σαλαμάρας, Κωνσ. Μ. Κιούρης, Ἀνδρ. Ἀράκης.

ΚΑΙΡΟΥ· Ἐμμ. Παπαπαναγιωτάκης, Μενέλαος Ρούλης.

ΚΑΡΦ-ΕΛ-ΖΑΓΙΑΤ· Χρ. Α. Καμπούρης (30). ΚΥΛΑΝΙΩΝ· Βασιλὴν Ὑφαντοῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ· Γεώργ. Εὐγ. Ζαλοκώτας, Ἐλντ. Π. Ἀντωνιάδου.

ΟΔΗΣΣΟΥ· Μαρία Κλούβα. ΠΟΡΤ-ΣΑΙΔ· Ἰακώβη, Παρσικῆς, Στ. Λοῦκας, Ἰωάννης Δεσφός, Ἄννα Σ. Καλοῦρη (30) Γ. Γ. Διαμαντάκης, (30).

ΠΥΡΓΟΥ· (Βουληρίας) Κ. Διαμανδοπούλου (30-31). ΡΕΘΥΜΝΟΥ· Φιλελλήνων Πενθῆ, Α. Μισοῦλης.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ· Δημ. Α. Κεῖνης. ΣΜΥΡΝΗΣ· Φωτεινὴ Π. Κασάπογλου, Π. Ν. Παντελίδης, Θάληα Παπαζογλου.

ΧΙΟΥ· Πίτρος Ασωνίδης.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν ἐκδοτῶν ὁρῶν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτίθησαν εἰς τὴν Κληρίδα καὶ ἐκλήρωσαν κατὰ σειρὰν οἱ ἐξῆς δύο· ΣΤΑΥΡΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ἐν Πόρτ-Σαῖδ, ΧΑΡΙΤΩΝ Γ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, ὁδὸς Ἀνδρίου Λόφου 2 ἐν Ἀθήναις, καὶ ὁ μὲν πρῶτος ἐνταύθα δι' εἰς μῆνας, ὁ δὲ ἄλλος διὰ μὲν τριμήναιον. Πεννὴν δὲ 1,60 διὰ τὸν πρῶτον ἀγωνιστὴν. Οἱ ἀποστέλλαντες ἀνὲν δακαίετον τὴν λύσιν δι' ἀναρίθμους, ὅτε ὁ ἀποστέλλαντες πεντάκτετον ἀντὶ δακαίετον. (Ἰθαφυποσημν 10 παρὰ ἰσοδυναμεί μὲ 5 λεπτά· ὅτε διὰ 10 λεπτά χρειάζεται γραμματὸσημν 20 παρὰς).